PROJECT FUEGO

μια συλλογική απάντηση στα 50 χρόνια από το 1974
a collective response to the 50 years since 1974
1974'ten bu yana geçen 50 yıla kolektif bir yanıt

july 2024

THE WAR IS OVER
THE WAR IS OVER
THE WAR IS OVER

Το project fuego εν μια συλλογική προσπάθεια να πλαισιώσουμε κριτικά τα 50 χρόνια που τα γεγονότα του 1974, που μιαν ελευθεριακή, αντιεθνικιστική τζιαι αντιμιλιταριστική οπτική.

Αμφισβητούμε ιδέες όπως την αποκλειστικότητα της ελληνοκυπριακής κοινότητας στην θυματοποίηση τζιαι τες πατριωτικές απαντήσεις σε ζητήματα ταυτότητας.

Τούντο zine σκιαγραφεί μια προσέγγιση στη συλλογική μνήμη τζιαι κριτική, με έμφαση στο κολλάζ τζιαι τον διάλογο διαφορετικών οπτικών/εποχών/φωνών.

Project fuego is a collective attempt to critically frame the 50 year anniversary of the 1974 events, from a liberational, antinationalist and antimilitarist perspective.

We question ideas such as greek-cypriot victimhood exclusivity and patriotic responses to questions of identity.

This zine sketches out an approach to collective memory and critique, with an emphasis on collage and dialogue between different views/eras/voices.

ΚΥΠΡΙΑΚΟ VIA CUT & PASTE

Το πραξικόπημα στην Κύπρο εν ήταν ένα μεμονωμένο πλάνο δράσης, σχεδιασμένο που μια μικρή μειοψηφία της κοινωνίας. Ο στόχος της Ένωσης, βαθκιά ριζωμένος τζιαι υποστηριζόμενος που ολόκληρη την Ελληνοκυπριακή εξουσία επί δεκαετίες πριν το 1974, επικύρωσε τζιαι εδιευκόλυνε τις δράσεις της ΕΟΚΑ Β τζιαι των κυρίαρχων δεξιών στρατιωτικών στοιχείων στις 15 Ιουλίου. Πενήντα χρόνια μετά, παρουσιάζουμε μια συλλογή που γραπτές αναφορές που αναλύουν τις ιστορικές τζιαι εξελισσόμενες επιδράσεις των γεγονότων του 1974 στην κυπριακή πραγματικότητα, που μιαν ελευθεριακη, αντιεθνικιστική τζιαι αντιμιλιταριστική σκοπιά.

Flying Away to the Other Side
Our birthplace is split in two and we
Are caught on barbed wire-hybrids Turk and Greek alike

'Is it December is it July
Choose your Side
Are you Turkish or Greek? There's no Purgatory in between'.

We cannot be from both Sides
Because we are two, one and the other
You refused to believe in:
We are loneliness itself. [01]

[George Grivas] was a right-wing nationalist and anti-communist (his targets, apart from the British, were leftist Marxists, some of whom he had assassinated on charges of being traitors). Grivas only recruited young men, the 'passionate youth', to the organisation and did so by making a strong psychological and religious appeal to their sense of honour, patriotism and love for Mother Greece. Most EOKA fighters were working class and very young. All members had to take an oath to commit themselves to the organization and show blind obedience to its leader. [02]

Ο "εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας" της ΕΟΚΑ του φασίστα Γρίβα αποσκοπούσε στην καταστολή των εργατικών αγώνων τζιαι την ένωση με την "Μητέρα Ελλάδα" παρά στην ανεξαρτησία του νησιού που τους Βρεττανούς (με τους οποίους είσσιε συνεργαστεί ο Γρίβας μόλις λία χρόνια προηγουμένως στην Ελλάδα). Τούτο βέβαια εν κάτι που έσσιει μεταφορικά τζιαι κυριολεκτικά θαφτεί στα βιβλία της ιστορίας, αφου ακόμα τζιαι σήμμερα οι αντιδράσεις μερίδας του πληθυσμού για την ηρωοποίηση του Γρίβα έχουν να κάμουν με την δράση του στην ΕΟΚΑ Β.

[…] nationalism has typically sprung from masculinized memory, masculinized humiliation and masculinized hope. The real actors [of nationalist movements] are men who defend their freedom, honour, homeland and women. There is a close connection between Western masculinity and nationalism [...] On the EOKA agenda there was no mention of women's liberation, though it was important in other anti-colonial movements. [02]

Η εισβολή του τουρκικού στρατού και ο διαχωρισμός αποτέλεσε ένα ισχυρό χαστούκι σε όσους ε/κ εθνικιστές ακολουθούσαν σκληρή γραμμή επιδιώκοντας εθνοκάθαρση του νησιού. Απέτυχε επίσης η πιθανότητα διπλής ένωσης, ενώ κατέρρευσε και η κυβέρνηση του Σαμψών και η χούντα, που έβλεπε σε επιτυχημένη έκβαση του πραξικοπήματος στο νησί πιθανή σωτηρία. Η κυρίαρχη, εθνικιστική αφήγηση αποκαλεί επανειλημμένα το κυπριακό ως πρόβλημα αποκλειστικά "εισβολής και κατοχής" αποκρύπτοντας τα όσα προηγήθηκαν, από την ΕΟΚΑ μέχρι τα 13 σημεία, τις διακοινοτικές ταραχές του 1963-64 και 1967, το πραξικόπημα, και γενικά τις τεράστιες ευθύνες των ε/κ εθνικιστών και της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας. [03]

Η Κύπρος είναι ένα ακριβό οικόπεδο μέσα στο παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα [...] [04]

Ζούμε σε ένα χρυσοπράσινο, αβύθιστο αεροπλανοφόρο. Η στρατηγική θέση του νησιού στη Μεσόγειο κάμνει το σημαντικό στόχο για γεωπολιτικά παιχνίδθκια. Όταν η Βρεττανική αεροπορία βομβαρδίζει Αραβικούς πληθυσμούς που το Ακρωτήρι, τούτο θεωρείται κάτι συνηθισμένο, λες τζιαι εν απολύτως λογικό ο πρωην αποικιοκράτης να έσσιει στρατιωτικές βάσεις στο έδαφος ενός "κυρίαρχου"κράτους. Η κανονικοποίηση της ύπαρξης των Βρεττανικών βάσεων, όπως τζιαι η έλλειψη οποιασδήποτε απαίτησης για την αφαίρεσή τους στα πλαίσια των διαπραγματεύσεων υπογραμμίζει τούτη την συνθήκη.

Το κυπριακό πρόβλημα είναι το αποτέλεσμα του εθνικισμού, των δικοινοτικών συγκρούσεων και του πολέμου που

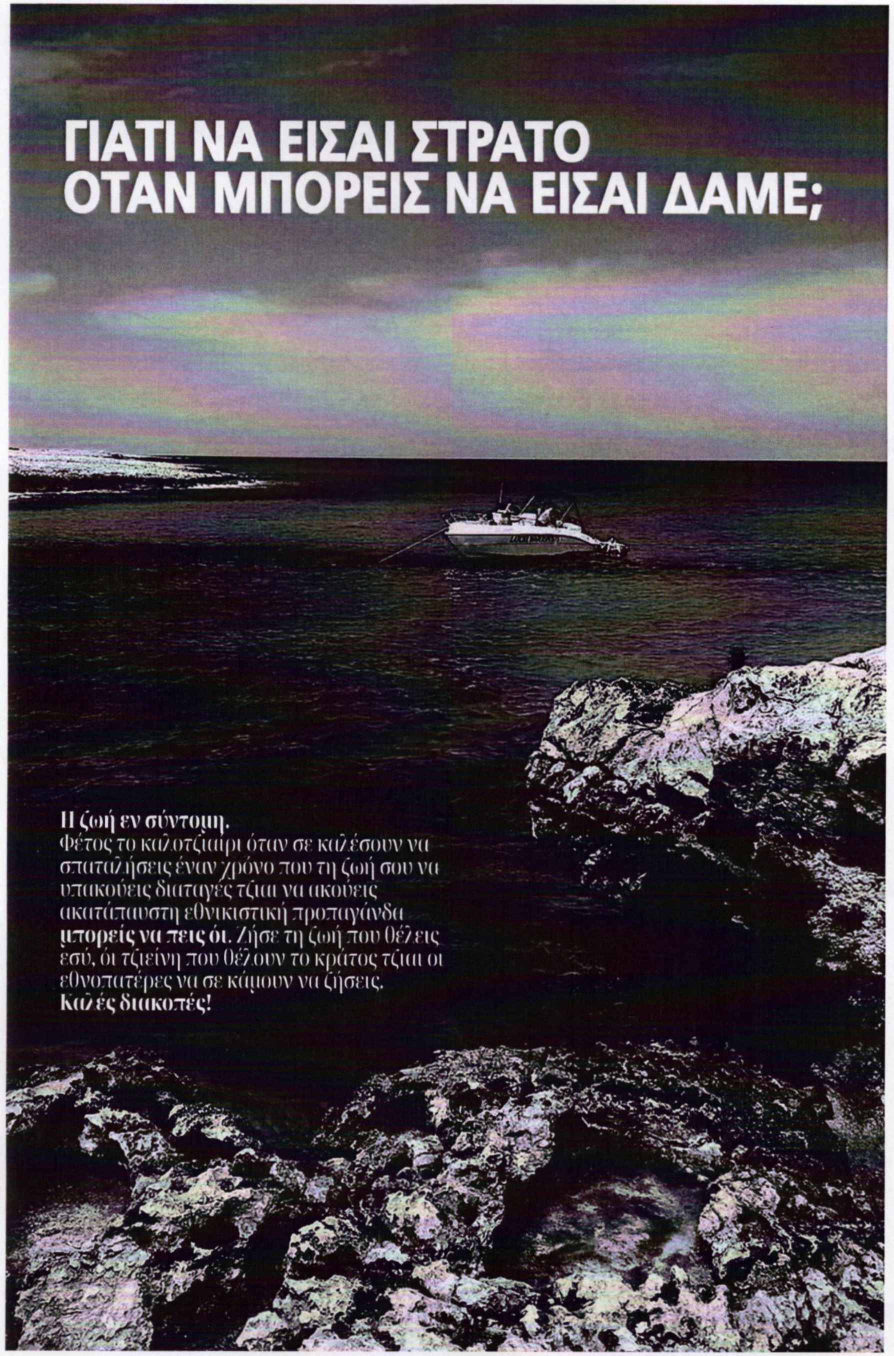

ακολούθησε το πραξικόπημα και άρα η ύπαρξή του σηματοδοτεί την ηγεμονία του εθνικισμού στο πεδίο της πολιτικής. Το γεγονός ότι δεν έχει λυθεί και πιθανότατα δε θα λυθεί ποτέ αντικατοπτρίζει την απροθυμία ή τουλάχιστον την έλλειψη συλλογικής επιθυμίας των δύο κοινοτήτων να ζήσουν μαζί. Αξίζει να θυμόμαστε ότι τη Λευκωσία την κόβει ένα σύνορο στη μέση. Ένα σύνορο που είναι η υλική μορφή του διαχωρισμού στους άξονες έθνος/ γλώσσα/ θρησκεία. [03]

Νομίζω λοιπόν πως το έθνος ξεκινάει από το υποσυνείδητο των ανθρώπων και καθηλώνει το βλέμμα τους. Είναι βέβαια ιδεολογία του κράτους, η κατεξοχήν ιδεολογία του κράτους, και είναι επίσης η ιδεολογία που χρησιμοποιεί ο καπιταλισμός: μια ''εθνική ενότητα" στην οποία δεν υπάρχουν ταξικές συγκρούσεις είναι ιδανική αγορά για την καπιταλιστική συσσώρευση. [04]

Τόσο οι ντόπιοι όσο τζιαι οι ξένοι εθνικισμοί αντιλαμβάνονται τους κατοίκους του νησιού ως πιόνια στην σκακιέρα των συμφερόντων. Το κράτος της Κυπριακής Δημοκρατίας στο νότιο κομμάτι του νησιού χρησιμοποιεί απροκάλυπτα την εθνικιστική προπαγάνδα για να διατηρήσει εναρμονισμένα τα συμφέροντα της πολιτικής τζιαι οικονομικής εξουσίας με τες ιδεολογικές ανάγκες μιας αμφίδρομα κατασκευασμένης απο κράτος και κοινωνία, εθνικης ταυτότητας. Η εκμετάλλευση τζιαι οι δολοφονίες μεταναστριών, η εργαλειοποίηση των ε/κ προσφύγων ως οι μόνοι επηρεασμένοι από τον πόλεμο του '74, η διαιώνιση της πατριαρχίας στις πολιτικές του κράτους, όπως τζιαι πολλά άλλα, εν διαφορετικά είδη καταπιέσεων που συνδέουνται άμεσα με τη ρητορική του "πατρις-θρησκεία-οικογένεια".

[...] να καταπολεμηθεί ο εθνικισμός της ελληνοκυπριακής εργατικής τάξης, η αυταπάτη της ταύτισης των συμφερόντων της με την Ε/κ αστική τάξη που στηρίζει την πολιτική της ταξικής συνεργασίας. [05]

Performativity is [in the case of refugees] more than the context for particular actions. It is a type of knowledge shared and unsaid, through which we know that the ways in which we are positioned vis-à-vis the conflict, the ways in which we speak about it and choose not to, partakes of an excess. Like in Butlerian drag, what makes the performance is this excess. "Politicians shout more than ref-

ugees," goes an oft-repeated phrase to describe this excess; it refers to the effervescent rhetoric about loss, passionate and trite at once, and often without substance in the material support it has to offer. But the issue is precisely that it is not confined to political rhetoric, to the stage. It is performed habitually—in school essays, in social media comments, in meal gatherings. And it is performed in the knowledge that it presents the impossible—like drag performs an ideal femininity that does not exist, in the performance of ideal refugeehood a pure victimhood can claim no responsibility and demand and expect full restoration. [06]

The Cyprus conflict has become an industry. The number of people who have gotten involved to solve the Cyprus problem exceeds the number of people living on that island. [07]

Η Κυπριακή διαμάχη και οι πόλεμοι που συνδέονται με αυτήν είναι άδικοι από όλες τις πλευρές. Είναι μια αντιδραστική διαμάχη ανάμεσα σε "μέτριους" και "μικρούς" ιμπεριαλιστές, και όλες οι αστικές τάξεις που παίρνουν μέρος σε αυτή έχουν αντιδραστικές, αρπακτικές, επεκτατικές βλέψεις και επιδιώξεις. [05]

Better protection of the few, the legal argument often used to defend stringent differentiations between refugees and migrants, is a tool and not a goal. It has resulted in lower standards of protection for the few as well as the many. It is the crying call of hotspot processing in Greece, the conclusion of the EU-Turkey statement, special economic zones in Jordan. It was also the call of refugee patriliny in Cyprus and the selective processing of Syrian applications for relocating Orthodox Christians to the island after 2015. The results of these techniques are fearful publics of natives and immigrants alike, living in insecurity that figures as a plague of our times. [06]

Ο διαχωρισμός μεταξύ προσφύγων τζιαι μεταναστών, βασικό δόγμα του ρατσιστικού, κρατικού αφηγήματος περί "καλών" τζιαι "κακών" ξένων ανθρώπων, ενεν κάτι που χαρακτηρίζει μόνο την φασιστική διαχείριση των ατόμων που καταφτάννουν στα εδάφη της ΚΔ "παράτυπα". Στην Κύπρο όμως, υπήρχε τζιαι υπάρχει η ανάγκη να διατηρηθεί ο όρος πρόσφυγας ως αναφορά στους ε/κ που εχάσαν τα σπίθκια τους πριν τζιαι κατα την διάρκεια του '74 (τζιαι στους απογόνους τους). Έτσι, ακόμα τζιαι άτομα που διαφεύγουν που εμπόλεμες περιοχές χαρακτηρίζουνται ως λαθρομετανάστες.

[...] Cyprus presents (more than it answers) an interesting question: how do we know when a conflict is over?" [...] Another way to know a conflict is over is when the military apparatus and its discursive justification move onto new targets. In March 2021, the Republic's Ministry of Interior installed barbed wire along the Buffer Zone west of Nicosia. This is a move that flouts confidence-building efforts, changes the status quo, and undermines Greek-Cypriot policy that insists the Buffer Zone is not a state border, should not become one, and should not exist. It also inverts Greek-Cypriot discourse that has presented the barbed wire as the arch-symbol of the nation's trauma and the Turkish side as the aggressor who caused it. [...]The worst thing about a conflict being over is that it breeds new ones. [08]

[...] οι «βασικοί υπεύθυνοι», και στο παρελθόν και σήμερα, για το Κυπριακό πρόβλημα βρίσκονται μέσα στην ίδια την Κύπρο και όχι κάπου μακριά. [05]

[01] Don't Go Back to Kyrenia - Mehmet Yashin
[02] Feminisms and Gender in Conflict- Maria Hadjipavlou
[03] Κύπρος: το αβύθιστο αεροπλανοφόρο - antifa λευκοσα
[04] Μεσόγειος: το υπόλοιπο Κύπρος - Α.Π.
[05] το Κυπριακό και τα διεθνιστικά καθήκοντα των ελληνοκύπριων επαναστατών - Εργατική Δημοκρατία
[06] Refugeehood and the Postconflict Subject: Reconsidering Minor Losses - Olga Maya Demetriou
[07] Matthew Nimitz, ex-envoy to Cyprus, 1997
[08] End of conflict and weaponization of refugees in Cyprus - Olga Maya Demetriou

Ο ΗΧΟΣ ΤΗΣ ΣΕΙΡΗ- ΝΑΣ 01

Σήμερα το πρωί άκουσα τις σειρήνες που μας θυμίζουν το πραξικόπημα. Είναι σημαντική μέρα. Σίγουρα είναι. Είναι η μέρα που οι δολοφόνοι της ΕΟΚΑ Β σε συνεργασία με την χούντα των Αθηνών επιχείρησαν να καταλύσουν τη δημοκρατία, η μέρα που οι ε/κ εθνικιστές επιχείρησαν να επιλύσουν μονομερώς την ελληνοτουρκική σύγκρουση επί του κυπριακού εδάφους και άνοιξαν τον δρόμο στην τουρκική εισβολή. Είναι ημέρα μνήμης και τιμής στους αντιστασιακούς που με το όπλο στο χέρι πολέμησαν τις πιο εθνικιστικές, ολοκληρωτικές και πολεμοχαρείς δυνάμεις του τόπου και στάθηκαν ανάχωμα στα σχέδια των ξένων δυνάμεων. Φαίνεται πως είναι μια δική μας μέρα και ως τέτοια οφείλουμε να την μνημονεύουμε. Για να σκεφτούμε όμως λίγο, είναι όντως μια δική μας μέρα; Στα αυτιά της κυπριακής αριστεράς (θεσμικής και έξωθεσμικής) το άκουσμα των σειρήνων αποκωδικοποιείται σαν μια βροντερή καταδίκη που μένει μέχρι τις μέρες αδικαίωτη. Είναι άραγε σήμερα για την αριστερά το μόνο πραγματικό διακύβευμα; Ή υπάρχουν και άλλοι συμβολισμοί; Ποιο είναι τελικά το νόημα μιας μέρας που είναι τόσο ιστορικά φορτισμένη σαν την σημερινή και ποια η στάση μας απέναντι της;

εθνικισμός ελληνολαγνεία
ή πασιφιστικός κυπριακός
πατριωτισμός
δικτατορία ή δημοκρατία
γρίβας ή μακάριος
σωβινιστικό μισος ή αν όλα τα
παιδια της γης κρατούσαν χέρι -
χέρι

Το πόσο ιστορικά φορτισμένη είναι αυτή η μέρα για την κυπριακή πολιτική ιστορία είναι για οποιονδήποτε μεγάλωσε στην Κύπρο πασίγνωστο. Είναι μια ημέρα σταθμός για την νεότερη ιστορία του τόπου και μέρα σταθμός επίσης για το «κυπριακό πρόβλημα», καθώς σε όλες τις περιοδολογήσεις που έγιναν μέχρι σήμερα, εμπεριέχονται αυτές οι ημερομηνίες του πραξικοπήματος και της εισβολής.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΩ ΤΟ ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ

και να χρησιμοποιώ οδοντικό νήμα

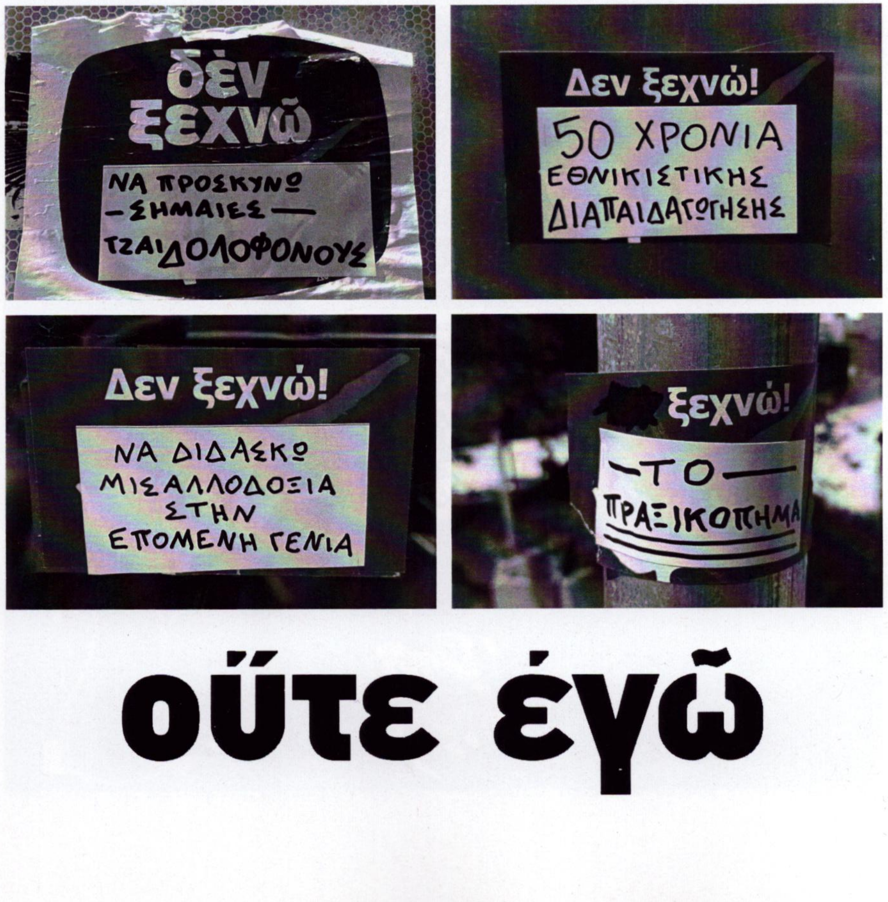

οΰτε έγῶ

Οδηγός Επιβίωσης για Στρατεύσιμους

Πάεις μέσα; Καλή δύναμη τζιαι καλή απόλυση. Ούλλοι ξέρουμε ότι η θητεία ενεν τίποτε παραπάνω που θκυο χαμένα καλοτζαίρκα τζιαι ένας χαμένος χρόνος που εν μπορείς να πάεις να σπουδάσεις,να αράξεις ή να δουλέψεις τζιαι να αρχίσεις να ζεις γεννικότερα. Ούλλοι μας που είχαμε την ατυχία να πάμε στρατό επεράσαμε τζιαι περνούμε δύσκολα μέσα (εκτός που τα πλουσιόπαιδα που έχουν γερό μέσο), αλλά τούτο εν σημαίνει ότι εν έσσιει κάποια πράματα που μπορείς να αντιμετωπίσεις πιο σωστά τζιαι πιο έξυπνα. Σε τούτον τον μικρό οδηγό, κάποιοι που επήαμε στρατό τζιαι άλλοι που την εφατσιήσαμε, εγράψαμε λλία πράματα για θέματα που πιστεύκουμε ότι ούλλοι πρέπει να ξέρουν πριν παν μέσα.

Εθνικιστική προπαγάνδα τζιαι άγιος ο θεός

Η Εθνική Φρουρά ενεν ο στρατός της Κυπριακής Δημοκρατίας. Εδημιουργήθηκε μετά τες φασαρίες του 63-64, ως ένας εθνικιστικός θεσμός με ξεκάθαρη προσκόλληση προς την Ελλάδα ως μητέρα πατρίδα. Ενεν τυχαίο που κάποια τάγματα της ΕΦ συμμετείχαν τζιαι συνέβαλαν καθοριστικά στην επιτυχία του πραξικοπήματος. Σήμμερα, η ΕΦ έσσιει ακόμα βαθκιά ριζωμένα τον εθνικισμό στο καταστατικό της. Πέραν που την πρακτική της λειτουργία, λειτουργά ως ένα όργανο προπαγάνδισης, για να «μάθει» στους στρατιώτες ότι εν Έλληνες, ότι εν Χριστιανοί, τζιαι ότι πρέπει ναν έτοιμοι να θυσιάσουν ακόμα τζιαι την ζωή τους για το καλό της πατρίδας.

Όπως τζιαι στες αιρέσεις, η πλύση εγκεφάλου εν πολλά πιο εύκολη όταν σερβίρεται με την απαίτηση της υπακοής. Όπως στο σχολείο, που έσσιει την εξουσία ένας δάσκαλος τζιαι ένα βιβλίο ιστορίας να σου δείξουν ποια εν η ιστορία του τόπου σου, κάτι παρόμοιο γίνεται τζιαι στο στρατό. Εννα σου κάμουν μαθήματα «ιστορίας», εννα ακούεις τες εποχιακές ανακοινώσεις που τον Υπουργό, τζιαι εν πιο εύκολο να πιστέψεις τζείνα που ακούεις επειδή έρκουνται που θέση εξουσίας. Συζήτα με άτομα που σέβεσαι, θκιάβασε κανένα κείμενο μόνος σου. Μεν αφήκεις τον στρατό να σε επηρεάσει επειδή το κράτος ανάγκασε σε να πρέπει να είσαι τζειμέσα για 14 μήνες.

«Ο στρατός εν να σε κάμει άντρα»

Ο στρατός κατά κάποιον τρόπο στην Κύπρο εν η πρώτη πράξη ενηλικίωσης για τα αγόρια που φεύκουν που το λύκειο. Λαλούν μας ότι στον στρατό «γίνεσαι άντρας» ό,τι τζιαι αν σημαίνει τούτο. Όπως το βλέπουμε, μάλλον σημαίνει ότι ο ανδρισμός του στρατού τζιαι του έθνους εν μια έκφραση

πολλά περιορισμένη στα στενά όρια της βίας, της επιβολής τζιαι του μίσους. Θέλουν να πιστεύκουμε ότι ο ισχυρός άντρας εν το καλλύττερο πρότυπο ζωής, ότι οι Άλλοι εν κατώτεροι μας - είτε εν τούρκοι, είτε εν ξένοι, είτε εν γυναίκες, είτε διαφέρουν που το δικό τους το πρότυπο. Αν εν τούτος ο ανδρισμός τους τότε χαλάλι, ας σου πουν ότι εν είσαι άντρας. Μπορείς να εκφράζεσαι με όποιον τρόπο θέλεις, τζιαι μάλλον εν τζιαιρός να έβρουμε νέους τρόπους να ζούμε στην καθημερινότητά μας, μακριά που τούτα τα απαρχαιωμένα ιδανικά που μόνο κόμπλεξ, νεύρα τζιαι βία φέρνουν.

Η «μάστιγα» της φυγοστρατίας

Κάθε καλοτζαίρι, πολλά κανάλια τζιαι ιστοσελίδες δημοσιεύκουν άρθρα για την φυγοστρατία. Για παράδειγμα, ο Πολίτης πέρσι έφκαλε το στες 03/06, τζιαι φέτος στες 08/06. Τούτο ενεν τυχαίο, ούτε πρωτοβουλία του δημοσιογράφου. Πολλά απλά, αναπαράγουν την ανακοίνωση του υπουργείου άμυνας που στέλλεται στα μήντια κάθε χρόνο (τουλάχιστον που το 2008), για να σε κάμει να μεν σκεφτείς καν να την φατσιήσεις όταν είσαι μέσα. Εν έξυπνη τακτική εκφοβισμού για να μειωθεί ο αριθμός νεοσύλλεκτων που δοκιμάζουν καν να πιάσουν απαλλαγή.

Εν θέλουμε να υπονοήσουμε ότι εν ισχύει κανένα που τα τιμωρητικά μέτρα που αναφέρνουν. Πολλά που τούτα παρόλο που όντως ύπαρχουν στην νομοθεσία, πρακτικά εν τηρούνται, με το πιο γνωστό παράδειγμα την απειλή για αφαίρεση της άδειας οδήγησης. Αν σκέφτεσαι ότι εν θέλεις ή εν μπορείς να μείνεις μέσα ως το τέλος της θητείας σου (για οποιονδήποτε λόγο), ρώτα σειράες ή φίλους τζιαι συγγενείς που επιάσαν αναβολή ή απαλλαγή τα τελευταία χρόνια να σου πουν την πραγματική διαδικασία τζιαι τι επιπτώσεις είσσιε. Είσαι ενήλικας τζιαι μπορείς να αποφασίσεις για τον εαυτό σου, τζιαι εν μπορεί ούτε ο στρατός, ούτε η οικογένειά σου, ούτε κανένας να σε αναγκάσουν να κάμεις κάτι που εν θέλεις με το ζόρι. Η στήριξη της οικογένειας τζιαι εξωτερικής ιατρικής γνωμάτευσης εν σημαντικές μεν, όμως το πιο σημαντικό εν η απόφαση που θέλεις να πιάεις εσύ για τη ζωή σου.

Εν να μας πελλάνουν

Άμαν πάεις μέσα, εννα δεις ότι πολλοί στρατιώτες εν εκνευρισμένοι τζιαι ξενερωμένοι, τζιαι τζείνοι που εν είναι, πολλά πιθανό να καταφέρνουν να μεν το δείχνουν. Εννα ακούεις τα συνηθισμένα: "εννα αντέξουμε", "ένας χρόνος ενει, εννα περάσει", "ευτυχώς αύριο φκέννω", κτλ. Επειδή όμως εν πλήρως κανονικοποιημένο τζιαι αναμενόμενο να μεν περνάς καλά μέσα στες συνθήκες ενός στρατοπέδου ή φυλάκιου, εν σημαίνει ότι πρέπει απλά να το αγνοείς. Η υπόθεση του Θανάση έφερε στη φόρα πόση διαφθορά τζιαι αδίστακτες τακτικές παίζουν μέσα στο στρατό. Τούτο εν ένα ακραίο παράδειγμα που όμως αντιπροσωπεύει την γεννικότερη κατάσταση.

Στην Κύπρο, η θητεία εν κάτι που κάμνουν ούλλοι μαζί μετά το σχολείο. Ούλλοι οι αρσενιτζιοί της κάθε παρέας που αποφοιτά πάει μέσα. Εν ένα βάσανο που ούλλοι περνούν. Τούτο όμως εν σημαίνει ότι ούλλους επηρεάζει τους το ίδιο. Μπορεί να έσσιεις πολλά μαλάκα λοχαγό, μπορεί όι. Μπορεί να τρώεις bullying που παλιούς ή σειράες σου, μπορεί όι. Μπορεί να έσσιεις σσίλιες έννοιες, οικογενειακά θέματα, οικονομικές δυσκολίες, ενώ μπορεί τζείνος που τζοιμάται δίπλα σου να εν άνεννοιας. Εν είμαστε ούλλοι το ίδιο, άρα εν λογικό ούλλη η καταπίεση της θητείας να μεν μας επηρεάζει στον ίδιο βαθμό. Όπως εν οκ να μεν νιώθεις καλά, εν επίσης εντάξει να νιώθεις ότι εν μπορείς να φκάλεις την θητεία. Ενεν ούτε έλλειψη "ανδρισμού", ούτε εννα κερδίσεις κάτι αν καταπιέσεις τζείνα που νιώθεις. Εν οκ να ζητήσεις βοήθεια, που φίλους ή που την οικογένεια σου. Εν οκ να πάεις σε ένα ψυχολόγο να μιλήσεις, μπορεί να σε βοηθήσει πολλά. Μπορεί να σε βοηθήσει να μιλήσεις τζιαι με ένα αξιωματικό αν τον εμπιστεύκεσαι - αλλά αν θα κάμεις κάτι τέθκοιο πρόσεχε πολλά. Αν υπάρχει περίπτωση να κάμεις ζημιά στον εαυτό σου (ή σε άλλον) πρέπει να απομακρυνθείς άμεσα που τούντην κατάσταση. Η ζωή τζιαι η ευημερία σου εν πολλά πιο σημαντικές που το «καθήκον» της θητείας, τζιαι όποιος σου λαλεί κάτι άλλο μάλλον εν θέλει το καλό σου.

Μια ζωή τζιαι πόψε

Ούλλοι οι αξιωματικοί με τους οποίους εννα έσσιεις πολλύ παρε-δώσε (δόκιμοι, λοχαγοί, κτλ) έχουν ευθύνη να πειθαρχούν τους νέους ώστε να υπακούουν διαταγές τζιαι να μεν δημιουργούν προβλήματα. Κάποιοι εννα το παίζουν ότι εν φίλοι σου. Στο στράτο όμως, ούλλα έχουν μια σκοπιμότητα. Η ιεραρχία εν αυστηρή, οποιαδήποτε καλή διάθεση θεωρείται αδυναμία.

Οι μόνιμοι ξέρουν πολλά καλά ότι εννα είσαι κοντά τους το πολλύ 12 μήνες, ώσπου να έρτουν οι επόμενοι. Εν προσωρινή η σχέση σας. Αν παραπονεθείς για κάτι, πολλοί εν θα το σκεφτούν καν να σου πουν ψέματα ή μισές αλήθκειες για να κρύψεις τζιαι να γίνει το δικό τους. Ακόμα τζιαι οι δόκιμοι εννα σκεφτούν πρώτα το συμφέρον τους, για να τα παέννουν καλά με τον διοικητή, να τους δια άδειες όταν τες ζητούν. Άρα ότι σου πουν (ειδικά αμαν έσσιει να κάμει με πρωτόκολλα τζιαι διαδικασίες για άδειες, αγκαρίες κτλ), να το αντιμετωπίζεις κριτικά τζιαι αν έσσιεις αμφιβολίες ρώτα σειράες σου ή παλιούς σου για επιβεβαίωση ότι εν σε περιπαίζουν.

I don't want no teenage queen
I just want my M-14
If I die in the combat zone
Box me up and ship me home
Pin my medals upon my chest
Tell my mom I've done my best

ο ήχος της σειρήνας 02

Άκουσα τις σειρήνες σήμερα, δεν θυμάμαι πολλές φορές στην ζωή μου να είχα την τύχη να τις ακούσω. Μένω μακριά από το κέντρο και συνήθως δεν ακούγονται. Μπήκα μετά από κάποια ώρα στο φβ να χαζέψω λίγο και άρχισαν σιγά – σιγά να εμφανίζονται μπροστά μου αναρτήσεις αριστερών φίλων μου για την σημερινή επέτειο. Για έναν περίεργο λόγο σήμερα, διάβαζα αναρτήσεις που παλιά θα μου φαίνονταν κάπως περίεργες για αριστερούς. Έγραφαν πράγματα σκανδαλώδη για τις ιδέες τους λές και ήθελαν να προκαλέσουν. Φοβήθηκα προς στιγμής, μπας και αποτελούν μια προβοκατόρική φράξια που ήθελε να αλλοιώσει τις χρυσές γραμμές της κυπριακής κομμουνιστικής παράδοσης και στόχευε να συμφιλιώσει την αριστερά με το κεφάλαιο. Έγραφαν προκλητικά: «ζήτω το δημοκρατικό αυταρχικό κράτος», «ζήτω η ειρήνη των τάξεων», «ζήτω ο Μακάριος ο ηγέτης του κυπριακού αστικού μοντέλου εκμετάλλευσης» και άλλα πολλά. Αρχισα να θυμώνω. Ο φόβος έγινε οργή και η οργή έγινε πράξη. Θα τους δείξω εγώ, σκέφτηκα μονομιάς. Αυτό δεν είναι και το νόημα της ημέρας; Ένιωσα να με περιβάλει ένα αγωνιστικό σθένος και μια απεριέγραπτη τόλμη. Σταμάτησα το σκρόλ γιατί άρχισα να τρέμω από τα νεύρα. Δεν πολέμησαν τον φασισμό και την εκμετάλλευση οι πρόγονοι μου για να αλλοιώνουν έτσι κάποιοι την ιστορία της αριστεράς! Το βρήκα. Θα ψάξω στο αρχείο να βρώ ανακοινώσεις και κείμενα από το κομμουνιστικό κίνημα της Κύπρου! Η ιστορική αλήθεια είναι η καλύτερη απάντηση σε αυτούς τους γελοίους. Άρχισα να ψάχνω... Πάγωσα... για κάποιον περίεργο λόγο έβλεπα τα ίδια συνθήματα και τα ίδια πανό σε όλες τις φωτογραφίες. Ένα πανομοιότυπο μοτίβο «ζήτω το δημοκρατικό αυταρχικό κράτος», «ζήτω ο Μακάριος ο θρησκευτικός εθνικιστής ηγέτης», «ζήτω ο Μακάριος ο ηγέτης του αστικού μοντέλου εκμετάλλευσης»... Δεν έβρισκα το ένδοξο παρελθόν της αριστεράς που έμαθα στις κατασκηνώσεις της ΕΔΟΝ. Λοιπόν, 2 ενδεχόμενα υπάρχουν σκέφτηκα μονομιάς. Ή ποτέ η αριστερά στην κύπρο δεν υπήρξαμε κάτι άλλο από απολογητές του αστικού κράτους και της ταξικής συμφιλίωσης ή ο δεξιός μου γείτονας μου χάκαρε τον υπολογιστή για να παίξει μαζί μου. Να, το βρήκα τελικά. Να το νόημα της μέρας, έπρεπε να περάσω όλο αυτό το παραληρηματικό επεισόδιο για να το καταλάβω, αλλά ευτυχώς το έπιασα το νόημα. Ουφ, ηρέμησα. Θα δράσω όμως. Δεν αντέχω άλλο.

«Ο ΛΑΟΣ ΔΕΝ ΞΕΧΝΑ ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΔΕΞΙΑ»
Δημοσίευση

η κύπρος ανήκει στα αγρινά της, τζιαι η μεσό-γειος στα ψάρκα της

ΣΥΝΤΟΜΟ ΓΛΩΣΣΑΡΙ ΑΠΟΔΟΜΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΡΧΟΥ Ε/Κ ΑΦΗΓΗΜΑΤΟΣ

Ψευδοκράτος: Κομμάτι εδάφους ή σύνολο εδαφών τα οποία, μαζί με την πολιτική τους διοίκηση, δεν αναγνωρίζονται σαν "νόμιμη κρατική οντότητα" - παρά το γεγονός ότι καθ'όλα στην πράξη λειτουργούν σαν μία τέτοια. Αιτία για τούτο είναι το ότι μία τέτοια αναγνώριση προσκρούει στα συμφέροντα μιας γειτονικής, κυρίαρχης, "νόμιμης κρατικής οντότητας" και ενδέχεται να υπονομεύσει τη διατήρηση της κυριαρχίας της επί της κοινότητας εντός του "ψευδοκράτους". Σκοπός της χρήσης του προθέματος "ψευδό" είναι η αφαίρεση κάθε φυσικού δικαιώματος αυθύπαρξης των κοινοτήτων που κατοικούν στα συγκεκριμένα εδάφη και κάθε εγχείρημα πολιτικής τους οργάνωσης. Δευτερεύον σκοπός, μέσω της αφαίρεσης του δικαιώματος αυτοπροσδιορισμού μιας κοινότητας, είναι η δημιουργία ενός συγκεκριμένου αφηγήματος, σύμφωνα με το οποίο εντός του "ψευδοκράτους"[1] επικρατεί ένα απροσδιόριστα "επικίνδυνο" και "απειλητικό" περιβάλλον (χάος, ανομία), με στόχο την πρόκληση ενός γενικότερου συναισθήματος ανασφάλειας από την ύπαρξη και μόνο τουντης γειτονικής οντότητας. Άλλες οντότητες που έχουν ετεροπροσδιοριστεί κατά καιρούς ως "ψευδοκράτη" από κυρίαρχα κράτη με συμφέροντα στα εδάφη τους: Παλαιστίνη, Κόσοβο, Αμπχαζία, Κουρδιστάν κ.α.

Όταν ως κεντρική, κυρίαρχη οντότητα στη διεθνή γεωπολιτική σφαίρα τίθεται τό έθνος-κράτος, οι διεκδικήσεις του στην "εθνική και εδαφική του κυριαρχία" νομοτελειακά ετεροπροσδιορίζεται (και) σύμφωνα με την απο-κανονικοποίηση, απονοηματοδότηση και απανθρωποποίηση (γενικότερη πολιτική του othering) άλλων κοινοτήτων που διαμένουν σε εδάφη στα οποία διατηρούν κυριαρχικά συμφέροντα. Η αναγκαία πολιτική και κοινωνική αυτοοργάνωση μιας κοινότητας ως φυσική υπαρξιακή ανάγκη ποσώς ενδιαφέρει το γειτονικό κυρίαρχο κράτος, όταν η εθνικη του ταυτοτητα πηγάζει από και προσκολλάται σε αναχρονιστικά και αλυτρωτικά αφηγήματα. Καμία προσπάθεια δεν έχει γίνει τον τελευταίο μισό αιώνα για οποιαδήποτε εναλλακτική προσέγγιση του θέματος της "λύσης" και "επανένωσης". Η επισημη γραμμή του κυρίαρχου κράτους είναι ότι η κοινότητα που δικαιωματικά συν-κατοικεί στο νησί, διαμένει σε μία "ψευδή" και "παράνομα" οργανωμένη οντότητα, η οποία αποτελείται από παράνομες και "ψευδείς" (;) πολιτικές και θεσμικές δομές (βλ. "ψευδοβουλή"). Μικρή σημασία φαίνεται να έχει στην προσπάθεια διαστρέβλωσης της πραγματικότητας, ότι αυτές οι δομές επιτελούν κανονικά τον ρόλο τους και λειτουργούν (ή δεν λειτουργούν) όπως οποιοσδήποτε άλλος θεσμός εντός των "νόμιμων" κρατικών οντοτήτων. Επιπλέον, το κυρίαρχο αφήγημα του "νόμιμου vs παράνομου" κράτους επικεντρώνεται και στην επιρροή που ασκείται (νομοτελειακά, λόγω ξεκάθαρης απομόνωσης και αποκοπής του ψευδοκράτους από τη διεθνή σφαίρα) από κάποιο άλλο "νόμιμο" κράτος, εχθρικό προς το πρώτο, παραβλέποντας σκόπιμα το γεγονός ότι και το ίδιο το κυρίαρχο κράτος που υιοθετεί ένα τέτοιο αφήγημα είναι άμεσα εξαρτημένο και δέχεται πίεση και επιρροή από άλλες "νόμιμες" κρατικές οντότητες, τις οποίες τείνει να ονοματοδοτεί ως "στρατηγικούς συμμάχους".]

"Τουρκανταρσία" ονομάζεται από ελληνοκύπριους εθνικιστές η επανέναρξη των εχθροπραξιών μεταξύ της Ελληνοκυπριακής και Τουρκοκυπριακής κοινότητας και η επακόλουθη περίοδος βίας που εξαπλώθηκε σε ολο το νησί την περίοδο 1963–64, με αφορμή το περιστατικό της 21ης Δεκεμβρίου του 1963, όταν Ε/Κ μπάτσοι αντιμετώπισαν εχθρικά μία παρέα Τ/Κ που επέστρεφαν από νυχτερινή έξοδο. Η αντίδραση των τουρκοκυπρίων στη βία που εξαπέλυσε τις επόμενες μέρες η ελληνοκυπριακή πλευρά μέσω της ΕΟΚΑ, είτε αποκρύφθηκε εντελώς είτε καθιερώθηκε στην ελληνοκυπριακή συλλογική μνήμη ως μία άνευ λόγου έξαρση βιαιότητας από την πλευρά των τουρκοκυπρίων[2].Συγκεκριμένα, η εθνικιστική ελληνοκυπριακή προπαγάνδα υποστηρίζει ότι το ξέσπασμα της βίας ήταν αποτέλεσμα κάποιας άνευ αφορμής "τουρκοκυπριακής εξέγερσης" εναντίον της "νόμιμης" ελληνοκυπριακής κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας".

Κλεμμένες Περιουσίες: Ιδιοκτησίες - κυρίως σπίτια / κατοικίες - τα οποία χρησιμοποιεί η Τουρκοκυπριακή κοινότητα μετά τον εκτοπισμό μεγάλου μέρους της στο βόρειο κομμάτι της Κύπρου κατά την ανταλλαγή πληθυσμών ελληνοκυπριακών και τουρκοκυπριακών κοινοτήτων, αφού λόγω της εν λόγω μετακίνησης αναγκάστηκε να εγκαταλείψει περιουσίες στον νότο. Σήμερα, "κλεμμένες" ονομάζονται και όσες περιουσίες πωλούνται σε ξένους επενδυτές. Κατά τον ίδιο τρόπο, "κλεμμένες" τουρκοκυπριακές περιουσίες υπάρχουν στο νότιο μέρος της Κύπρου, οι οποίες τυγχάνουν εκμετάλλευσης και χρήσης τόσο από τους ελληνοκύπριους ατομικά, όσο και από την ελληνοκυπριακή διοίκηση (δημόσιο).

Πρόσφυγες: Πρόσφυγας ονομάζεται, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης για τους πρόσφυγες, κάθε άνθρωπος που εξαναγκάζεται να εγκαταλείψει *το κράτος του οποίου είναι πολίτης ή στο οποίο διαμένει*[3]. Πρόσφυγες ονομάζονται σύμφωνα με το αφήγημα της Κυπριακής Δημοκρατίας αποκλειστικά τα ελληνοκυπριακής καταγωγής άτομα που εκτοπίστηκαν αναγκαστικά κατά τον πόλεμο του 1974. Δεν έχει υπάρξει ποτέ καμία αναφορά ως "πρόσφυγες" ή "εκτοπισμένοι" στις πληθυσμιακές ομάδες τουρκοκυπρίων και άλλων εθνοτικών ομάδων που εξαναγκάστηκαν σε μετακίνηση λόγω δίωξης τους από τους ελληνοκύπριους κατά τις περιόδους 1958-59, 1963-64 και 1974.

"Ελεύθερες Περιοχές": Το νότιο κομμάτι του νησιού το οποίο η ε/κ κυβέρνηση "δικαιωματικά και νόμιμα" διοικεί, σε αντίθεση με τα "κατεχόμενα" ή βόρειο μέρος του νησιού, για το οποίο η ε/κ κυβέρνηση αναπαράγει το αλυτρωτικό αφήγημα ότι θα έπρεπε επίσης "δικαιωματικά και νόμιμα" να διοικεί.

"Το Κυπριακό πρόβλημα είναι πρωτίστως πρόβλημα εισβολής και κατοχής": Μεγάλης σημασίας σημείο του κυρίαρχου αφηγήματος της ελληνοκυπριακής πλευράς, το οποίο αποτελεί σημαντικό εργαλείο στη σκόπιμη αποποίηση κάθε ευθύνης σχετικά με το κυπριακό πρόβλημα και την τρέχουσα κατάσταση de facto διχοτόμησης του νησιού, αποκρύπτοντας με βολικό τρόπο προηγούμενα ιστορικά γεγονότα, αφού τοποθετει την έναρξη του "προβλήματος" στις 20 Ιουλίου 1974 κάνοντας το να αποτελεί αποκλειστική ευθύνη του Τουρκικού κράτους.

Σημειώσεις:

1. Πολλά σύγχρονα ρεύματα πολιτικής ανάλυσης υποστηρίζουν ότι η υπάρχουσα γνώση σχετικά με την κρατική αναγνώριση και τα κυρίαρχα αφηγήματα, κανόνες και πρακτικές, πρέπει να αναλυθεί υπό κριτική σκοπιά, να απελευθερωθεί από τις εξουσιαστικές, συντηρητικές, θετικιστικές και νομικές ερμηνείες και να αναπροσανατολιστεί προς νέες κατευθύνσεις, προκειμένου να παραχθεί μία πιο κριτική, πλαισιωμένη και εμπεριστατωμένη γνώση όσον αφορά την αυτοδιάθεση και χειραφέτηση λαών.

2. Οι βίαιες συγκρούσεις της περιόδους οδήγησαν στο θάνατο 364 Τουρκοκυπρίων και 174 Ελληνοκυπρίων, εκ των οποίων 136 Τουρκοκύπριοι και 30 Ελληνοκύπριοι σκοτώθηκαν κατά την αρχική περίοδο μεταξύ 21ης Δεκεμβρίου και 1ης Ιανουαρίου '63 - '64. Κατά την περίοδο των εχθροπραξιών, περίπου 25.000 Τουρκοκύπριοι από 104 χωριά, (ένα τέταρτο του τουρκοκυπριακού πληθυσμού) αλλά και από περιοχές της αστικής Λευκωσίας όπως το Καϊμακλί εγκατέλειψαν τα χωριά τους και εκτοπίστηκαν σε θύλακες. Χιλιάδες τουρκοκυπριακά σπίτια που αφέθηκαν πίσω λεηλατήθηκαν ή καταστράφηκαν εντελώς. Περίπου 1.200 Αρμένιοι Κύπριοι επίσης εκτοπίστηκαν.

3. Αν θεωρήσουμε ότι η Κύπρος δεν αποτελούταν ποτέ από δύο κράτη, οι πληθυσμοί που εγκατέλειψαν αναγκαστικά τον τόπο διαμονής τους μετά το 1974 εμπίπτουν στον όρο "εκτοπισμένοι" - άτομα που εξαναγκάστηκαν σε μετακίνηση εντός των συνόρων/εδαφών του κράτους στο οποίο διαμένουν. Επιπλέον, πρόσφυγας είναι ένας όρος ο οποίος σε καμία περίπτωση δεν κληρονομείται μέσω οικογενειακής ιεραρχίας. Σε τέτοιες περιπτώσεις χρησιμοποιείται ο όρος "γιος/κόρη πρόσφυγα" ή "πρόσφυγας δεύτερης / τρίτης γενιάς".

Σώματα κλειθκιά, τζιαι πόρτες σφαλισμένες

Binoculars, thermal cameras, and drones are being amassed to fight off a new threat: refugees crossing from northern Cyprus (irregular migrants crossing the other way are of little concern). Another way to know a conflict is over is when the military apparatus and its discursive justification move onto new targets

Another way to know a conflict is over is when the military apparatus and its discursive justification move onto new targets

Another way to know a conflict is over is when the military apparatus and its discursive justification move onto new targets

Another way to know a conflict is over is when the military apparatus and its discursive justification move onto new targets

Demetriou, 2022

Τα συγκινησιακά ποιήματα τζιαι η ανθολογία που εγράφτηκεν τζιαι έγινε καραμέλα στα σχολικά τα βιβλία των ε/κ μιλά για κλειθκιά φυλαμένα, που πρόσφυγες (ε/κ πάντα) που καρτερουν πώς τζιαι πώς να επιστρέψουν πίσω στα σπίθκια τους. Το μόνον εμπόδιο ανάμεσα στην "επιστροφή" τζιαι στο σώμα του ε/κ "πρόσφυγα" εν ο τουρκικός ζυγός. Το μόνο τραύμα που διαχειρίζεται ο ε/κ "πρόσφυγας" εν ο ξεριζωμός του '74. Εν έσιει τίποτε να διαχειριστεί ούτε που πριν, ούτε μετά. Κανένα ζήτημα διαχείρισης εθνικιστικών εγκλημάτων. "Οι δικοί μας," ήταν πάντα ήρωες. Τζιαι στέκει τζείν' το σύμβολο, το κλειδί του σπιθκιού, που βρίσκει το μόνον εμπόδιο, τον αδίσταχτο τουρκικό ζυγό.

Μιαν καλήν πρωίαν εξυπνήσαμεν, τζιαι ήρταν οι καταστάσεις τζιαι ήβραν μας. Εμείς ήμασταν τα θύματα της. Θύτες εν πάντα οι άλλοι. Τι; Άμπα τζιαι ήμασταν νάκκον επικίνδυνη πλειοψηφία που απειλούσεν για αφανισμό; Εδολοφονούσαμεν αθρώπους που εβαφτίζαμεν προδότες του έθνους (μα ποιου έθνους;), εδολοφονούσαμεν αθρώπους που μιλούν πολλά, εδολοφονούσαμεν αθρώπους που εν εξυπηρετούσαν μιαν ιδέα αναμφίβολα αβάσιμη.

Απελευθερωτικός Αγώνας*

*ισχύουν όροι και προϋποθέσεις

-χωρις επιδίωξη ανεξαρτησίας αλλά προσάρτηση σε έναν άλλον κράτος,

-χωρίς ξεχωριστή ταυτότητα

-αποκλείουνται πλάσματα που ζουν κάτω που την ίδια αποικιοκρατική δύναμη,

-αποκλείουνται κομμουνιστές

-αποκλείουνται μειονότητες που εν ταυτίζουνται με τον ελληνισμό (ανάθεμα αν εταυτίζουνταν τζιαι τζιείνοι)

-κυκλοφορεί φυλλάδες που προωθούν την υπεροχή τζιαι προφανώς το μίσος προς το άλλο

-να ξέρεις να εκτελείς διαταγές τζιαι να μεν ρωτάς πολλά, να μεν μιλάς τζιαι να υποκλίνεσαι

Απ - ελευθερωτικός αγώνας;

Μάλλον ήταν εξ'αρχής πρωταπριλιάτικον ψέμα που εκράτησε 69 χρόνια τζιαι πάει.

Γενικά, η αλήθκεια εν μια έννοι; Πάντα. Τζιαι λαλούν την τα σχολικά τα βιβλία, οι στρατοί, οι κυβερνήσεις, η τιβί.

Ιστορίες εκτοπισμένων που τις λαλούμε μόνο προφορικά, ενιγράφουνται μες τα σχολικά βιβλία: «Τούτον εν θα το ξιάσω ώσπου ζιω. Επήα στο σπίτι της συμπεθέρας, να ρωτήσω αν ιξέρει πού εν ο Αντρίκος, πού εν η μάνα μου. Άνοιξεν το τζιαμπλίκκιν της πόρτας της, τζιαι ρωτώ την "Ντάμπον συμπεθερά, ντάπου κάμνετε;" τζιαι λαλεί μου "μα 'ν' τζιαι χουμε τόπον συμπεθερά για να μείνετε. Τζιαι είπα "μα εν τζιαι ήρτα για να μείνω, ήρτα για να ρωτήσω αν ιξέρεις πού ένει η Νίνα, ο Αντρίκκος, ενιξέρω, λαλώ της, κανέναν εν έχω δικό μου κοντά, αν ιξέρεις πού είναι." Φακκά μιαν του τζιαμπλιού, τζιαι εβάωσεν το. "Οι όι. Ενιξέρω κανένας που είναι, εγώ έχω 17 άτομα, εν τζιαι σηκώννω άλλους." "Συμπεθερά, εν τζιαι ήρτα για να μείνω", είπα της το δεύτερη φορά. Ούτε μου είπε, είπεν ένιξερω ένιξερω».

Τους εμπρησμούς που εκάμαν ε/κ σε τ/κ χωρκά που εγκαταλείφτηκαν, εν τους μαρτυρούμε. Έτσι που κάτω που κάτω, ε να σου πουν σε μια στιγμήν απρόσμενης ειλικρίνειας, για τζιείνους που εκρούζαν περιουσίες για να μεν έβρουν τίποτε οι τ/κ, τζιαι να μεν έβρουν να εγκατασταθούν "προσωρινά" τζιαι οι ε/κ εκτοπισμένοι. Αλλά, πάντα εν ο άλλος π' ον αδίσταχτος.

Μικρή, φιλόξενη πατρίδα.

Ξανασηκώνει τείχη, τζιαι τωρά έμαθεν, ότι αμα δει κάτι στη θάλασσα πρέπει να το στέλνει πίσω. -Αν δεν εν γιωτ ολιγάρχη με λεφτά- να το στείλει να πνιεί. Ενεν αθρώποι που εν μέσα, εν σκιές. Γελούν μας τα μάθκια μας. Πρόσφυγες είμαστεν εμείς, 1ης, 2ης, τζιαι 3ης γενιάς, τζιαμαν λιοστεύκουμεν μετρούν τζιαι οι μανάες σαν πλάσματα ισότιμα.

Οι διαχωρισμοί τζιαι οι ιεραρχήσεις φυλάουν τη δήθεν ασφάλεια τζιαι την ευημερία του έχοντος. Αλίμονο να μεν βρεθείς που τη λάθος την πάντα. Ωσπου είσαι στην καλή, μεν έσιεις έννοια. Εν σε τζίζει τίποτε.

"Finding out that he is registered as 'dead' in the census books, the character Yaşar Yaşamaz (whose given name can be translated as 'Lives and Doesn't') in the novel of Aziz Nesin, reflects that 'One must be alive in government notebooks to be living. Unless government officials say that you are alive, you may go on forever screaming that you are alive, only to console yourself... [But] just because the notebook writes "dead", can someone be counted "dead"?' In practices of the international system, 'existence' is linked with the appearance of membership in a reified, recognized 'state'. The lack of adequate representations – papers, symbols, and practices of statecraft – prevents international access, connection, and privilege"

[...]Ayşe has applied to Fullbright and other foundations for higher studies abroad. However, every application venue asks her what country she is a citizen

One line,
indeed,
has the capacity of ***splitting a milieu*** into two distinct
impenetrable environments.
One line can also
encircle
a
body
and imprison it within the space
it frames.

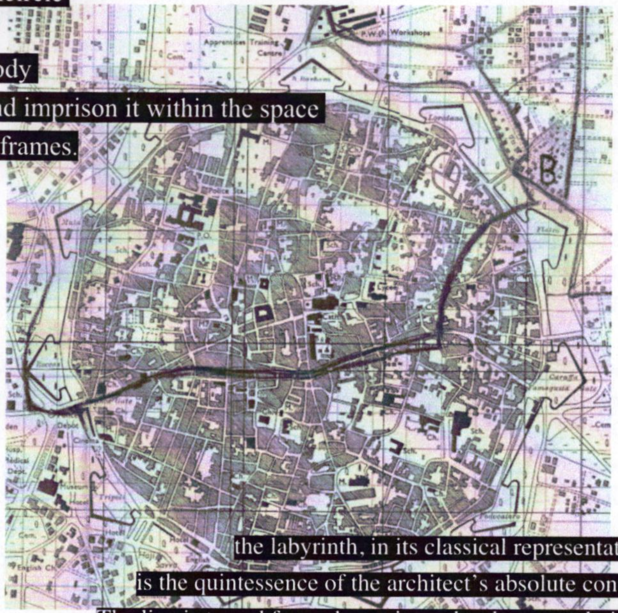

the labyrinth, in its classical representation,
is the quintessence of the architect's absolute control.
The line is traced from above, its author has a total vision
of the space,
and he is amused to see bodies below subjected to his architecture."

In one line, the world unites w*ith one line,* **the world divides itself**
Drawing is ~~beautiful~~ and tremendous

WEAPONIZED ARCHITECTURE: the impossibility of innocence

of. When she writes that she is a citizen of 'TRNC', she, like the unrecognized state, is not recognized and her application is filed."

[…]"In this breaking point of a context between the absence and presence of state practice, where 'the phantom state' follows your whereabouts through its symbolic effects and actual practices and the international system shuts its doors, experience is about political liminality."

[…]"This study of Northern Cyprus should thus be read as a narrative that will, in anthropological fashion, lead us to estrange ourselves from political practices, such as 'legal states', that we tend to associate with 'the normal'. Of course, the purpose is not to legitimize the statehood of the likes of the 'TRNC', run by a military order. I am interested, rather, in highlighting the eeriness of living in 'no man's land' in order to convey the 'no man's land' qualities of zones, in Britain, the USA, and Turkey which we 'normal' citizens of the world inhabit. The purpose of such an inquiry is to ask more poignant anthropological questions about the international 'legal' system itself."

Navaro-Yashin, 2003

another way to know a conflict is over is when the military apparatus and its discursive justification move onto new targets

Θωρούμεν την πράσινη γραμμή να εξαϋλώνεται ενναι; Τα φυλάκια ελλιοστέψαν, τα βαρέλια εν ζωγραφισμένα, παρκάρουμε δίπλα, πίνουμε καφέ τζιαι ποτό. Εν τζιαιν σύνορο ενναι; Τα "σύνορα μας"... πού ένει;

Η εξαΰλωση των συνόρων, τζιαι στην Κύπρο τζιαι γενικά, εν σημαίνει την κατάργησή τους. Κάθε άλλον μάλλον, εν την ενίσχυσή τζιαι τη διεύρυνση τους που σηματοδοτεί. Απλά με άλλα μέσα. Με τα μέσα που μπορεί να μεν θωρείς ακριβώς πώς δημιουργούν μπλόκκα, αλλά εν πιο δυνατά που ποττέ. Μπλέκουν μες την καθημερινότητα του κόσμου που αποφασίζουν να στοχεύσουν. Τα σύνορα εν έξυπνα τωρά. Θωρούν τζιαι μαθαίνουν ποιούς χρειάζεται να κόψουν τζιαι ποιους όι, ποιοι επεράσαν, πόσες φορές, πότε ήρταν πρώτη φορά. Έχουν στόχο να θωρούν ποιος είσαι, πριν καν εσύ μιλήσεις ή παρουσιάσεις χαρκιά, πριν καν σταματήσεις τζιαι σταθείς απέναντι τους. Μετρούν πόθθεν είσαι (πιθανότατα), ποιον εν το βιολογικό σου φύλλο, αν μας κάμνεις στην τελικήν ή οι. Εξυπηρετείς το αφήγημα μας;

"Το σώμα των ανθρώπων μετατρέπεται σε ένα ιδιότυπο διαβατήριο, […] μιλώντας […] για τις τεχνολογίες εκείνες του εαυτού, για τις τεχνολογίες της διακυβέρνησης. Με μια πιο φουκωική έννοια, που παράγουν στην πραγματικότητα διαχωρισμούς και ιεραρχήσεις, με διακρίσεις ντόπιος και ξένος, πώς παράγουνε το αίσθημα της ανωτερότητας ή της κατωτερότητας, του ανοίκειν ή του μη ανοίκειν, πώς παράγουν εντοπισμούς και εκτοπισμούς."

Digital Native S2E1

Κατατρεγμένοι άνθρωποι που βρίσκουν ένα τοίχος απέναντι τους, που εν το θωρούν καν, αλλά τζιείνο φακελλώνει καλά, λειτουργεί σε πανευρωπαϊκά, τουλάχιστον, πλαίσια, τζιαι ήδη κατατάσσει τους ως ανθρώπους κατώτερης διαλογής. Μετανάστης, πρόσφυγας, εκτοπισμένος. Καταδιώκτης: αθρώπων, ζωών, ονείρων. Που ούλλες τες ταυτότητες μάλλον είμαστεν η τελευταία. Βαστούμεν κλειθκιά που μόνο να κλείουν πόρτες ξέρουν, τζιαι ας τα βαφτίζουμεν τα κλειθκιά του σπιθκιού μας που εκόψαν που την άλλη πλευρά.

Navaro-Yashin, Y. (2003). 'Life is dead here': Sensing the political in 'no man's land'. Anthropological Theory, 3(1), 107–125.

Lambert, L. (2012). Weaponized Architecture, The Impossibility of Innocence (1st ed.). dpr-barcelona.

The Press Project, Open Lab Athens, Lafazani, O., Faras, A., & Vasilis. (n.d.). Digital Native: Τεχνολογία Συνόρων (No. S2E1).

Demetriou, O. (2022). End of Conflict and weaponization of Refugees in Cyprus. The Funambulist: Politics of Space and Bodies, 42, 16–19.

τα σύνορα τους είναι στην δερύνεια

τα δικά μας εν στην αφροδίτη

PROJECT